

Montpeller, mars 1929.

Amic Garcés,

no he pas encara rebut vostra resposta i no sé el que passa. És estrany que hagin publicat a Barcelona mes comèdies en la col·lecció «Les Ales Estesés»¹ i que no en tingui cap exemplar. L'esperit treballa i mireu que jo pensava igualment tenir alguna nova de *L'aire i la fulla*. Haureu perdut el / manuscrit o serà que l'edició d'aquesta obreta presenta dificultats? Si no'm voleu res dir, home secret, jo hauré d'establir un altre manuscrit. No puc gaire treballar aquest ivern i els meus quefers del liceu són per mi una fatiga. Dijous passat he fet una conferència a Tolosa, a la Colònia Catalana amb el tema: «Jacint Verdaguer i la música de les Encantades». He pogut veure la redacció de la revista «Oc»;² el que m'ha agradat més és la primavera pels encontorns de Tolosa. En aquelles praderies hi és més sensible que en els / vinyers malhumorats de Montpeller. Aquí els estudiants de Rosselló han fet una Societat Catalana i jo els he indicat alguns llibres; volem estudiar la nostra llengua. Quin hivern tan penible; jo no puc viure sense sol. Records de ma família, i doneu-nos bones noves de la vostra muller; desitgem que tot li vagi com una seda, i que tingui força i salut. Amistosament,

Josep S. Pons

Records a Daniel!

¹ En realitat, el peu d'impremta de l'edició duu data de 1930: *Amor de pardal – El singlar* (Barcelona: Les Ales Estesés, 1930).

² Escrit en el marge esquerre del segon full, s'hi llegeix: «Pensava que visitant "Oc" podria preparar una edició francesa de *L'aire i la fulla*. Però no sé quines serien les condicions i les garanties que podria obtenir, i és possible que fassi [«editar», ratllat] imprimir a Illa amb un editor... de l'altre món».